

Unió Bancària

-- Organ de l'«Associació d'Empleats de Banca de Lleida i sa Província» --

Any I

Lleida 15 d'Agost de 1931

Redacció i Administració:
Avinguda d'En Francesc Macià, 22, 1.er - 1.^a

Núm. 5

Readmissió dels companys acomiadats de la Banca Arnús

Després de confeccionat el número present, ens és comunicada la notícia de que, els nostres companys, Solé, Muñoz i Mesalles, han estat readmesos en la plantilla de la Banca Arnús.

Els mateixos al retorn de la entrevista sostinguda el dia 12 amb la Gerència de Barcelona, han estat els portadors de tan grata notícia, que no per ésser esperada ens produeix menys satisfacció.

En conseqüència, seguidament sigui rebuda en aquestes oficines l'ordre de reingrés, es reintegraran a llurs respectius llocs, on seguiran complint amb llurs deures als que mai han faltat.

Sincerament ens congratulem de que aquesta solució amistosa, hagi acabat una enutjosa qüestió, que ens hauria portat a estats de situació que nosaltres som els primers en rebutjar. Al mateix temps, ens complau testimoniar al Excm. senyor Governador civil de la Província, i, a llur digne Delegat en aquest cas Sr. Giné, nostra felicitació més cordial per la seva acertada intervenció, fent extensiva aquesta felicitació, a la Gerència de la Banca Arnús que ha sapigut reparar l'error que amb una lleugeresa censurable va cometre.

Per a la A. I. de E. de B. i B. de Barcelona, i llur President, el volgut company Ruiz, un abraç cordial per llur valiosa ajuda, i en últim terme per a nostra Associació no deu impedir-nos una falsa modèstia dedicar-li nostre homenatge més sincer per la seva tasca eficaçíssima, ja que d'una manera eloqüent i incontrastable ha demostrat la raó de llur existència.

LA REDACCIÓ.

Problemes i conflictes socials

VARIANTS

EL CAS DE LA BANCA ARNÚS

El plantejament d'un problema social, es sempre interessant, que requereix d'aquells individus u organismes que han de donar-li solució, una atenció especialíssima, puix donada llur complexitat i diversitat de circumstàncies, s'impose amb cada cas un detingut i seré examen del mateix, lliure de sugerencies interessades.

Quan es produeix un problema social, és l'opinió generalitzada entre els que permaneixen al marge de la qüestió suposar equívoca i lleugerament que sempre és originada per la part més fluixa (diguem-ne obrera) sense aturar-se a estudiar llurs orígens, i veure d'aquesta forma que amb la casi totalitat dels casos, obeeix a iniciatives de la patronal, qui després amb llur intransigència, arriba a convertir amb un conflicte, ço que no haguera passat d'una disenció sense importància, d'haver-hi possat un xic de voluntat amb llur solució i desistir d'obtenir una victòria que sols pot obtenir-la mercès als medis de força amb que compte, però no per els camins legals de justícia.

Podriem fer una classificació que compren dos ordres: Problemes d'ordre material i problemes d'ordre social.

Amb els primers, i cap l'estimar, previ els estudis necessaris del assumpte, que tal vegada les peticions que es fan, siguin inadecuades ja sigui per una u altra circumstància, i per tant ja que donar lloc a la discussió, de la que surti una solució que sigui indistintament acceptada per les dos parts.

Analitzant els problemes d'ordre moral, veim que cambia totalment llur estructura, jo entenc per aquest aquell cas amb que es discuteix o demane l'exercici de drets adquirits, mitjantsant contractes que han estat sancionats i refrendats fins per Decrets Lleis.

Quan es suscita un problema d'aquesta índole, no i cap alegació de cap mena, que pugui justificar, ço que amb llur veritable nom, és un abús, ja que no pot donar-se-li un altre, al fet de vulnerar, l'estatuïd de comú acord, y no pot ésser altra la solució sinó obligar als que descaradament han prescindit d'aquest compromís, a llur més exacte compliment.

Amb aquests lleugers antecedents, examinarem el cas de la Banca Arnús, de la que ens tenim d'ocupar amb excés, i no per a dedicar-li el logis precisament per la seva conducta amb llurs empleats.

La Banca Arnús com totes les Entitats Bancàries, venia obligada a complir íntegrament lo preceptuat amb les bases que de R. O. foren aprovades i posades amb vigor, per quan amb el plaç legal no presentà pas recurs algú contra les mateixes, que pogués sinó ja justificar llur falta al menys aminorar-la.

Malgrat aquesta Banca, deixant a un estat deures i obligacions, i pensant sens dubte amb excusar-se, amb cas necessari com una interpretació equivocada, començà a posar amb pràctica les bases ja dites, amb la creació d'un escalafó que era un absurd, i al que si veieu els manifestes desvels del seu autor per a perjudicar tot el possible al personal.

Naturalment fou refusat per el personal i per la Corporació de Banca, veient-se obligada la Banca Arnús a la confecció del segon escalafó (aquí sens dubte nous desvels de llurs dirigents).

Aquest com l'altre tenia grans defectes i hagué d'ésser també refusat. I arriba el tercer, que es com els seus anteriors. (Sens dubte que els companys de la Banca Arnús hauran d'esperar a que els hi entreguin l'escalafó número 5, per a trobar-lo conforme, per allo que es diu en castellà, de que «no hay quinto malo».)

Igualment aquest tercer escalafó suscita noves protestes, que obtenen la mateixa atenció que les anteriors, i arribem a la conclusió de que al dia d'avui, després de més d'un any, de regència de les bases, la Banca Arnús, te pendent encara l'obligació primordial que implica l'acceptació de les mateixes.

Ara bé. Com és natural, a la Banca Arnús, hi ha dos o tres companys, que al igual que als demés Bancs son, perquè s'hagin distingit més societariament o bé perquè hagin estat tàcitament designats per els demés empleats, els que han dirigit i portat en nom de tots, les protestes pertinents a llurs drets vulnerats i que en defensa d'ells han fet totes les gestions precises, donant amb ço ocasió a que llur personalitat s'hagi destacat en aquest sentit atraent-se l'atenció dels dirigents de la Banca Arnús, quins obran d'una forma que no volem calificar, van entendre que la manera més eficaç de sufocar aquest conat de justa rebelió, era eliminar aquests companys.

Heus ací la verdadera raó per la que el dia 31 de Juliol passat van ésser despedits nostres companys Solé, Muñoz i Mesalles. L'única raó disfresada amb altres tan absurdes i de tan poca greix, que no han estat tingudes en compte per ningú, màxim tenin present que aquests empleats porten emprant serveis en la casa de 7 a 12 anys.

Aquest és el fet concret. Sens comentaris, doncs, no dispossem d'espai suficient per ex-

planar-los. Que tothom els faci segons el seu criteri i segons la seva consciència.

L'Associació seguidament fou assabentada del succeït, va prendre cartes en l'assumpte, i podem dir, que mercès a la seva actuació «El cas» de la Banca Arnús es pot donar virtualment per resolt favorablement als nostres desitjos i d'acort amb els principis de justícia en que sempre ens emparem.

Aixís ho indiquen el curs de les negociacions i d'ell ens felicitem, ja que ens evita l'arribar a posar-nos en un terreny, que de veurens obligats a fer-ho, no haguéssim titubejat un moment en seguir el camí que ens assenyala el nostre deure de companys i d'homes conscients, i del que no haguéssim cedit res absolutament, fins veurer reparada l'injustícia que amb els nostres companys de la Banca Arnús s'ha comés.

Han sigut ja moltes, les que ha tingut que soportar la classe bancària, i hora és ja de que les Empreses i particularment determinades Empreses, es donguin compte de que tot te el seu límit i de que els procediments (de «força») no tenen ja eficacia només que en els «remats» no en els homes.

La Banca Arnús, haurà pogut apreciar l'estat d'opinió que ha promogut la seva actitud. Que ho tingui present i sàpiga que els empleats, sabem correspondrer de la mateixa manera que s'ens tracta.

LLUÍS PINILLA.

PARITARIS

El passat dia 23 de Juliol fou vist i resolt el recurs presentat davant el Comitè Paritari per la nostra Associació i en nom del nostre company Joan Ubach, de Balaguer, quin fou il·legalment expulsat de la sucursal del Banc Central domiciliat en dita plaça i en la que desempenyava el càrrec de cobrador.

El fall emitit per el dit Comitè, esdevingué favorable al nostre company Ubach i ens satisfà fer-ho constar, puig si bé no dubtàvem de la favorable resolució d'aquest assumpte, ja què es defensava un cas marcadíssim de justícia, sempre és consolador veurer que aquesta es compleix estrictament, veient així satisfetes les nostres més nobles aspiracions.

No pretenem anotar-nos punts per aquesta partida guanyada, al donar-la a conèixer, sinó tan sols complir un deure informatiu i al mateix temps que serveixi d'estímul a aquells companys assolats poseïts de una pobresa d'esperit que els impedeix fer respectar els seus drets quant, a voltes els son vulnerats capriciosament.

Com s'ha demostrat en aquest cas, i en tots en els que es presentin, l'Associació defensarà els vostres drets com a propis, que ho son, i els companys que exerceixen els càrrecs de vocals obrers del Comitè Paritari, sabran complir amb llur deure en tots els moments i en totes les circumstàncies.

Solidarització

Si comencés a resenyar les vexacions sofertes per el proletariat bancari, recordariem ço que hem aguantat amb una resignació condemnable que feu es considerés a la nostra classe mereixedora d'anar al front de les més explotades. Al front! i per vergonya nostra, ja que n'erem els únics responsables al no fer prevaleixer els nostres drets mitjançant una solidarització ben entesa que ofegüés dites vexacions, per alguns encara vivents.

Aquesta unió, portada a terme de bell antuvi, assolí una millora amb l'aprovació de unes bases, les actualment vigents. Es una millora comparant el passat, més, en qualitat, estan molt llunyanes d'ésser considerades com acceptables, puix contenen infinitat de errors «intencionats» en perjudici nostre; hom pot fer-nos qualsevol juguesca sense poder ésser amparats per la Llei.

Ara que hem canviat de ruta, per creure una altra més planera amb el començament d'una nova actuació, he pres la determinació d'escriure aquest article tractant de allò més essencial per la trajectòria proletària, que és la jovenívola i optimista actuació en els moments decisius baix una sòlida unió.

A voltes, les associacions proletàries néixen replenes d'il·lusions i entusiasme sens límits que les fan aparèixer arrotlladores. El temps debilita aquest ardit convertint-lo en una cosa fluixa, de nuls resultats, com a conseqüència de la manca de preocupació per el bé comú, desertant també dels càrrecs de un xic de responsabilitat o, pel contrari, portant a terme en aquests unes actuacions grises.

En resúm, que el més difícil és la solidaritat i aquesta, que tan fàcil d'arribar-hi sembla és la més difícil d'assolir i d'això ve el que fracassin moltes sindicacions.

Cal que per arribar al triomf de les nostres aspiracions, que no solen ésser altres que la resolució del problema de les nostres necessitats, existeixi un elevat esprit de solidaritat i una sèria disciplina, acatant les decisions preses per unanimitat i exigides a respectar per les directives com a responsables.

Ara bé, les aspiracions de la nostra organització esdevenen humanes i irrebutjables, puix que nosaltres, deslligats de tot afer extremista, no tenim la presunció de portar cap anarquisme, comunisme, etc., solament complir satisfactòriament i en benefici de l'Entitat la nostra missió i, per tant, exigim poguer viurer decorosament amb un pervindre gens fosc quant les nostres energies, per efecte de l'edat, esdevinguin esgotades, ço que és pot resoldrer mitjançant l'aplicació de l'anomenada *estabilitat*.

Además de conservar l'esprit de sindicació hem d'enriquir en el possible els nostres coneixements en matèria bancaria, dedicant un xic de temps a n'aquest assumpte, sense defallir. Aquesta activitat ens remourà i crearà energies i anhels de progrés. Aquesta progressió en cultura bancaria podrà fer més raonables les desitjades millores.

Si a l'esprit de sindicació hi afegim el d'instrucció, ens sentirem i serem més conseqüents i el nostre volguer esdevindrà una realitat.

JOAN PRENAFETA.

AVIS

Posem en coneixement de les Associacions, companys i en general a tots aquells amb qui mantenim relacions que a partir del dia 1.er d'agost, hem quedat instal·lats al nostre domicili social, situat a la

AVINGUDA DE FRANCESC MACIÀ, 22, 1.ER - 1.^A

Al mateix temps que preguem es serveixin pendrer nota de la nova adreça ens complaiem en posar-lo a la seva disposició.

Associació d'Empleats de Banca de Lleida i sa província

ESTAT DE COMPTES DEL MES DE JULIOL DE 1931

ENTRADES

Juliol	1	Saldo compte anterior .	163'60
»	1	Rebut del mes de Juliol .	296'70
»	1	Quota extraordinària .	164'00

Total Pessetes . 624'30

SORTIDES

Juliol	1	Dues factures «Impremta Joventut» .	52'50
»	1	Lloguer pis .	50'00
»	20	Gastos dels nostres delegats pels seus desplaçaments a Barcelona .	200'60
»	20	Compra segells correus .	25'00
»	31	Subvenció «Unió Bancària» .	33'90
»	31	Despeses cobrament rebuts .	6'90
»	31	Rebut pendets cobro .	14'50
»	31	Rebut incobrables .	2'10
»	31	Gastos menors .	25'85
»	31	Existència en Caixa en 31 de Juliol de 1931 .	212'95

Total Pessetes . 624'30

V. B.
El President,
Antoni Moya

El Tresorer,
Lluís París

El Comptador,
Antoni Muñoz

Extracte de l'acta de la Junta General extraordinària del dia 2 d'Agost 1931

Essent les 10 i mitja del vespre i baix la Presidència del company En Atoni Moya i amb assistència d'uns 70 associats queda oberta la sessió.

La Presidència exposa que el motiu de la reunió, no es altre que el donà compte del acomiadament de tres companys nostres, empleats a la Banca Arnús, de Lleida.

A fi de facilitar amb major claretat els detalls del assumpte, cedeix paraula al company Muñoz, qui fa una explicació clara i concreta del seu acomiadament, com també de les causes que al seu entendre el motivaren.

A continuació fa ús de la paraula el company, Solé, també acomiadat, qui, després d'exposar a la General alguns detalls del assumpte, dema-

nà l'apoi de tots els associats i el compliment estricte de tot lo establert per les vigents Bases del Treball, tota vegada que considera el seu despidó, improcedent.

El company Mesalles, s'adhereix a totes les manifestacions del company Solé

Pren la paraula el company Pascual, qui, amb l'energia i facilitat que li son peculiars, s'exten en llargues i encertades consideracions sobre l'assumpte, fent ressaltar a la vegada l'obra social realitzada pels company acomiadats principalment en Solé (F) i Muñoz i que considera la causa principal del despidó.

Manifesta a continuació, la intenció d'anar al dia següent, a visitar el Sr. Governador Civil i fer-li una exposició clara del assumpte, com

també que, a fi i efecte de que siguin respectats nostres drets, estém disposats a anar a la vaga dins el plaç legal, i a impedir per tots els mitjans, a que siguin suplertes les plaçes vacants dels acomiadats amb personal «esquirol» essent unanimitat aplaudit al acabar la seva disertació.

La Presidencia proposa tota vegada que hi han rumors de que serán cobertes les places amb empleats de la Banca Arnús de Barcelona u Manresa que, en cas de succeir així, tots els empleats de la Sucursal es declarin en vaga de braços caiguts.

El company Pascual, diu que a fi d'atendre com es degut al públic (que en aquest cas no hi té cap culpa) la vaga sigui solament parcial o sia tan sols dins les oficines, i que els empleats de ventanilla facin la feina com de costum.

La General pren en consideració la proposta del company Pascual acordant-se que, en cas de presentar-se esquirols, els empleats de la Banca Arnús, es declarin en vaga de braços caiguts, en la forma pel mateix assenyalada.

El company Vila (A), exposa que, de portar l'assumpte al Comité Paritari, aquest no seria resolt, i això tot anant depressa, fins dins d'un mes, cosa que no pot convindre de cap manera, sinó tot el contrari. De la mateixa opinió és el company Pascual.

Aquest, diu que creu seria necessari passar a votació ja sigui aquesta nominal o secreta, si deu o no anar-se a la vaga.

El company Botargues, pregunta, si la vaga serà sols a Lleida o es farà extensiva a Barcelona, contestant-li el company Pascual dient que encara que no hi vagin a Barcelona, ens asseguraran que no es presenti cap esquirol.

El company Vilà, contestant també al senyor Botargues diu que, coneix be com pensen a Barcelona i a les demés associacions de Catalunya i que podem comptar amb la seva cooperació.

Diu amés amés, que la *U. G. T.* si arribés el cas de que fos necessari, cooperaria al moviment d'una manera passiva.

El company Vilà (J) fa la proposició de que primer es faci la vaga a la Banca Arnús, solament.

El company Muñoz, diu té la seguretat de que els empleats de l'Arnús a la província secundaran la vaga.

El company Pascual diu que ha proposat que, en cas de venir esquirols, es faci a l'Arnús, la vaga de braços caiguts i que tot seguit es dongui curs al ofici denunciant la vaga general per a dins de deu dies.

El company Vilà (J) diu que s'hauria de passar a votació, fent-se aquesta nominal i donant per resultat un vot unànim en pro de la proposició del company Pascual.

El company Solé, diu que s'entrevistarà amb el President del Sindicat Mercantil, a fi de que no's permeti a cap soci del mateix, que vagi a suplir les places vacants pels despídols.

El company Muñoz, dona les gràcies a la concurrència i principalment als companys Pascual i Vilà (A).

El Sr. Pascual, agraeix les seves paraules i reitera el seu oferiment fent el mateix el company Vilà, en nom propi i de la Directiva, dient que aquesta no té altre objecte que procurar sempre per a que siguin respectats com és degut els drets dels seus associats.

El company Sentís, demana es nomeni un Delegat de cada Banc per a que recolleixi les firmes i l'adhesió als acords, de tots els que no han assistit a la reunió.

La Presidencia diu que es té molt en compte la seva petició, i no havent-hi més assumptes per a tractar, s'alça la sessió a les dotze i quart de la matinada.

JOSEP RIBERA.

Secretari.

INTERESSANT

Es prega als companys que no hagin tramés encara el butlletí pertanyent a la subscripció de vals de l'Associació, es serveixin entregar-los sens pèrdua de temps i degudament complimentats, a l'objecte de facilitar tot el possible el treball de Comptaduria.

A la vegada ens plau fer constar l'èxit obtingut en aquesta subscripció, el que demostra d'una manera absoluta l'interés que tenen tots els companys per l'Associació, ja que tots han respost unanimitat a la crida que s'els ha fet.

Això ens encoratja per a seguir treballant amb tota la nostra voluntat i el major entusiasme per a l'engrandiment i prosperitat de la nostra volguda Associació.— LA JUNTA.

El viatge a Tàrrega

Degut a que el nostre volgut delegat a Tàrrega presentava la dimissió, ens traslladarem a dita ciutat, per a conquerir els motius que tenia per a fer-ho i que resultà ésser' que no es veu suficientment apoiat pels altres ço que demostra el poc enterats que están de la necessitat de solidaritzar-se.

Com deia abans, ens desplaçarem, el nostre President, el company Pascual i el que sotscriu. Aprofitarem dit viatge per a donar una conferència sobre l'estat del asupte Banca Arnús, remarcant además la necessitat de arribar a una ben entesa unió. La primera impressió que tinguérem fou una decepció, per quant hi faltaren més de la meitat dels companys de Tàrrega, ço que es de lamentar.

Ens donarem compte de que a Tàrrega, tot i éssent una ciutat de les més importants de la província, baix tots els aspectes, figurant al segon lloc, en nombre de entitats bancaries, llurs empleats están molt atrassats en qestions socials. Ara bé, també diré que amb aixó hi influeix molt el «pánic», sí companys, sí

«pánic» que tants de estralls fa en totes les ordres del proletariat quan s'apodera dels seus membres.

Además hem de lamentar-nos, que hi hagi certs elements dintre dels empleats que comptant amb un sector d'aquestos i per damunt dels quals exerceixen certa preponderancia, siguin per una incomprendible manca d'esperit, refractaris a la causa social. Aixó succeix en l'actualitat a la Banca Sagarra, on hi ha un company dels aludits que no comparagué a l'esmentada entrevista ço que lamentem, puig d'haver estat present, una vegada convençut pels nostres purs arguments, els restants que actuen baix la seva influència, haurien seguit el nou camí per ell assenyalat.

Anunciem un nou viatge, molt prompte, i tenim la plena certesa que hi haurá mes nombre d'assistents i sobre tot quelcom més d'ànims.

Companys de Tàrrega, alerta!

ANTONI PRIM

L'acte del Teatre Victoria

Davant l'impossibilitat de donar a conèixer els parlaments pronunciats en el Teatre Victoria per l'excés d'originals, em plau fer sols un breu comentari a tan importantíssim acte.

Amb aquest motiu tinguerem la satisfacció de conèixer personalment i saludar al distingit i exemplar President de la Federació Catalana, Sr. Ruiz.

Començà a les 10 i mitja de la nit. Hi concorregueren la quasi totalitat d'associats, alguns apoderats i cert nombre de comerciants als que s'invità, donada l'importància que per ells significava l'afer de la Banca Arnús.

En primer lloc feu ús de la paraula el com-

pany Pascual advertint que per motiu d'una afonia no podia expresar-se amb l'extensió qu'ell desitjaria. Derigí una carinyosa salutació a tots els assistents.

Amb paraula meditada i clara explicà detalladament el cas de la Banca Arnús, referent al injust acomiadament de dita entitat dels companys Solé, Muñoz i Mesalles.

No obstant les energies que li restàren la seva curta i activíssima permanència a Barcelona trovant-se un xic indisposat, hom feu demostracions de posseir una voluntat i un coratge força lloables.

Després parlà el que fou durant unes hores

nostre il·lustre hoste Sr. Ruíz, president de la Federació Catalana d'Empleats de Banca. Feu un brillantíssim parlament, advertint la gravetat de l'afer de la Banca Arnús si nó reparés l'injustícia comesa amb els tres companys abans esmentats.

Quan digué que en aquests moments tan transcendents per a Catalunya, calia fer els possibles d'arreglar-ho cordialment, per tant de no plantejar una vaga de greus conseqüències per la nostra economia posant per tant, obstacles a la nova estructuració social de Catalunya, mitjançant l'aprovació de l'Estatut, esclatà una forta ovació.

En resúm direm que aquest acte fou per la nostra Associació de gran importància.

J. PRENAFETA.

De societat

Casament

Avui ha tingut lloc, a l'església parroquial de Sant Llorenç d'aquesta ciutat, l'enllaç del nostre volgut company Josep Mauri amb la distingida i bellíssima senyoreta Na Teresa Tarrado.

Donem la més cordial enhorabona als desposats i a llurs famílies, desitjant-los sigui eterna la lluna de mel que avui comencen.

Natalici

El nostre company Antoni Sirvent ha tingut el goig de veure augmentada la seva família amb el neixement d'una preciosa nena. Tant la seva esposa, Sra. Carme Peguera, com la filleta, segueixen sens novetat.

Amb aquest motiu felicitem cordialment al nostre company i a la seva distingida esposa.

IMPORTANT

Segons disposició de la Corporació de Banca, els Bancs. venen obligats a presentar fins el 31 d'Agost l'escalafó corresponent al present any de 1931,

S'ens diu...

Que gràcies a les repetides gestions fetes per els nostres delegats prop de la Direcció del Banc Fill de Magí Llorens, aquest, per fi, ha fet efectiva als seus empleats la paga extraordinària corresponent al darrer Juliol.

Ens congratulem d'aquest fet i felicitem al Sr. Llorens i als companys de l'esmentat Banc, doncs tot es comença i esperem que, a no tardar, obtindran altres garanties que encara els manquen i que en dret els corresponen.

Que en el mateix Banc del que abans hem parlat, hi ha un empleat que per la seva actuació com a «conseller» prop del Sr. Llorens, sempre tendenciosa, fa que sigui mereixedor de les majors censures.

Ens permetem, sencillament, aconsellar-li un canvi de tàctica per què la que segueix és del tot equivocada.

Que s'ha rebut la proposta de soci d'un company dels que sempre han estat allunyats de l'Associació. Una victòria més que hem aconseguit.

Ja s'aniran convencent els pocs companys que encara no s'han associat que, després de tot, per ells faran Nosaltres sempre els esperem amb els braços oberts. Ara bé, no es deu esperar l'últim moment per a complir amb aquest deure, doncs el qui procedeix d'aquesta manera es fa mereixedor de poc agradables qualificatius.

Que el Director d'un Banc d'aquesta ciutat ens ha pronosticat la «pròxima mort» de la nostra Associació. Permetins, senyor, que somriguem un xic irònicament al conèixer els seus «bons desitjos» i que, després de demanar-li «ens perdoni la vida», li fem avinent que regna la més absoluta solidaritat en la nostra Associació i que no ens fa por la tempestat, doncs nosaltres sols la sostenim i res tenim que agrair als estranys.